

Miljøverndepartementet
Pb. 8013 Dep
0030 Oslo

Deres ref:
200803891

Vår ref:
ED/EL/LAR

Arkiv:

Dato:
31.08.09

OLFs høringskommentarer

Miljøregelverk for radioaktive stoffer og radioaktivt avfall

Oljeindustriens Landsforening (OLF) viser til brev fra Miljøverndepartementet (MD) datert den 15. mai 2009 med anmodning om høringsuttalelse om miljøregelverk for radioaktive stoffer og radioaktivt avfall. Miljøverndepartementet har også den 18. august 2009 avholdt et informasjonsmøte om det nye regelverket.

Konklusjoner

- 1. Manglende konsekvensvurdering.** Dagens gjeldende regelverk slik det har blitt praktisert av myndigheter og næring ut 2008, har en nedre grense for radioaktivitet i avfall på 10 Bq/g (deponiplikt). Denne forståelsen er blant annet basert på skriftlig kommunikasjon fra Statens strålevern med informasjon til selskapene om hvordan regelverket fra 2004 skulle tolkes. Det nye regelverket er etter OLF sin oppfatning betydelig strengere med en nedre grense på radioaktivt avfall lik 0,5 Bq/g. Denne karakteristikken av regelverket benyttes også av miljøvernministeren i et radiointervju mai 2009 samt i Miljøverndepartementets egen pressemelding 180509 fra eksp.sjef Hæge Andenæs. Forslaget representerer, slik Miljøverndepartementet derfor selv klart understreker, et taktskifte i forhold til miljøpolitikken på dette området. Dette vil medføre nye og omfattende krav til tiltak i næringen, nye administrative prosedyrer, behov for økt kompetanse og økte kostnader, samtidig som eventuelle miljøgevinster er uvisse. Det foreligger i dag ingen oversikt blant annet om hvilke mengder avfall som faller inn under de nye grenseverdiene, antall prøver som må sendes til analyse, målekapasitet for prøver av avfall, behandlingsskapasiteten for dette avfallet og de kostnader næringen kan bli påført som følge av krav til nye tiltak. I kontrast til dette foreligger det god dokumentasjon på at utslipp av naturlig forekommende lavradioaktive forbindelser fra petroleumsindustrien ikke utgjør et alvorlig miljøproblem. Fravær av en konsekvensutredning er ikke i samsvar med reglene i forvaltningens egen Utredningsinstruks med veileder, noe OLF ikke finner akseptabelt.

OLF stiller også spørsmålsteget ved om Forurensningslovens regelverk for farlig avfall er egnet for å regulere lavradioaktivt avfall i kategorien mellom 0,5 og 5 Bq/g. Det ville vært mulig å anvende speilvendingsprinsippet samt hjemle det nye regelverket i Forurensningsloven på annet vis, for å sikre en bedre grenseoppgang mot farlig avfall. En konsekvensutredning ville ha kunnet belyse fordeler og ulemper ved alternative administrative virkemidler.

2. **For rask innføring av et betydelig strengere regelverk kan medføre uønskede brudd på regelverket.** Et krav til ikrafttredelse 1.1.2010, vel syv måneder etter forslaget er sendt ut på høring, uten at det finnes et tilstrekkelig faktagrunnlag som kan inngå i en utredning av konsekvenser for næringen, vil med stor sannsynlighet resultere i mangelfull forståelse av regelverket hos industrien og avfallsbransjen. Dette vil igjen resultere i manglende prosedyrer, manglende prøvetakingsrutiner, begrenset målekapasitet og manglende kompetanse hos de involverte parter. Som konsekvens vil man kunne oppleve uønskede brudd på regelverket. De overgangsordninger som er beskrevet, er derfor overhodet ikke dekkende og tilfredsstillende for de involverte parter.
3. **Mulig redusert behandlingsskapasitet for farlig avfall.** Avleiringer fra fjerningsarbeid på sokkelen har en radioaktivitet som kan overstige den nye grenseverdien på 0,5 Bq/g. Disse avleiringene kan også inneholde tungmetaller som er den primære forurensingen. Det nye regelverket vil kreve godkjenning av mottakere av dette avfallet også fra Statens strålevern. Det er i dag stor usikkerhet mht avfallsmengder, hvordan dette avfallet skal deklarerer og behandles og hvor mange mottagere som faktisk vil søke om godkjenning. Det er også sannsynlig at søknadsprosessen kan skape utilsiktede lokale reaksjoner som vil forsinke godkjenningsprosessen og i verste fall redusere kapasiteten på behandling av farlig avfall.
4. **Manglende samordning mellom myndighetene.** På Miljøverndepartementets informasjonsmøte den 18. august 2009 fremkom det at det gjenstår arbeid i forhold til samordning mellom de to etatene, Statens forurensningstilsyn og Statens strålevern, som er direkte berørt av det nye regelverket. Det fremkom videre ulik holdning til en del sentrale temaer og pålegg som for eksempel midlertidig deklarasjon av avfall som farlig. I tillegg oppfattet OLF det slik at ingen etater utover de to nevnte har blitt konsultert i prosessen før utsendelse av forslag til ny forskrift. Dette gjelder også i forhold til Petroleumstilsynet som har det koordinerende myndighetsansvar for petroleumsaktivitetene til havs og på de berørte, integrerte landanlegg. Dette bryter etter OLF sin mening med etablert forvaltningspraksis og Utredningsinstruksens regler på området. Dette kan medføre problemer for industrien i forhold til ulike krav fra ulike myndigheter innen HMS området.
5. **Tilgjengelig kunnskap benyttes ikke, noe som kan føre til unødvendig strenge krav og ubetydelig miljøgevinst.** Beskrivelsen av miljøproblemer knyttet til lavradioaktivt avfall og utslipp fra petroleumsindustrien gitt i høringsbrevet fra Miljøverndepartementet er overflatisk beskrevet og referer ikke til kunnskap som er fremkommet fra de siste årenes forskning (PROOFNY/RAIV programmet) og resultater fra mange års og fortsatt pågående miljøovervåking på norsk sokkel. Regelverket under Forurensningsloven skal utøves i samsvar med det alminnelig forvaltningsmessige prinsipp om forholdsmessighet mellom mål og midler. Det kan altså ikke anvendes byrdefull praktisering eller gis byrdefulle pålegg eller nye bestemmelser hvis man ikke kan dokumentere at overholdelse av kravene representerer en miljøgevinst. Det nye regelverket vil gi en økt miljøbelastning i form av økte CO₂ utslipp fra transport/logistikk samt beslaglegge areal som kunne vært benyttet på annet vis. En konsekvensutredning ville ha kunnet belyse fordeler og ulemper ved alternative administrative virkemidler og sikret at eksisterende kunnskap hadde blitt benyttet.

6. **Forskriften bør integreres i HMS regelverket på norsk sokkel.** En generell kommentar fra OLF er at forskriften bør bli en integrert del av HMS regelverket på norsk sokkel, som er til revisjon, i likhet med miljøregelverket som forvaltes av SFT. Omhandlede prosess burde derfor ha medvirket til at slike sentrale forhold allerede var tatt opp og nærmere avklart med Petroleumstilsynet som rette koordineringsinstans for petroleumaktiviteter til havs og på berørte landanlegg.

Med utgangspunkt i disse konklusjonene ber OLF om at ikrafttredelse til nytt regelverk utsettes og at det gjennomføres en bred konsekvensutredning under koordinering av Miljøverndepartementet før arbeidet med regelverket fortsetter.

1 Innledning

OLF ser i likhet med myndighetene behov for klarere regler for håndtering av radioaktivt avfall. Imidlertid fører det foreslåtte betydelig strengere regelverket som i følge Miljøverndepartementets pressemelding representerer et taktskifte, til mange uklarheter. Spesielt gjelder dette behandlingen av avfall som har en aktivitet over 0,5 Bq/g, men under 5 Bq/g. Det foreligger i dag ingen oversikt om hvilke mengder avfall som faller inn under denne kategorien og videre vil en ukjent andel av dette også inneholde miljøgifter som fører til at det i dag blir klassifisert som farlig avfall. Hvordan og hvor dette avfallet skal håndteres, og hvilken behandlingsskapasitet man vil ha etter innføringen av nytt regelverk, er i dag usikkert. Dette sammen med fraværet av vurdering av konsekvenser for miljø, industri, mottagere av avfall og samfunn ved innføringen av et nytt regelverk, kan medføre ulik praksis i håndtering av avfall under den deponeringspliktige grensen, usikkerhet i forhold til hvem som må ha godkjenning fra Statens strålevern (SSV), unødvendig økte kostnader og forsinkelser i pågående aktiviteter offshore.

I følge pressemeldingen fra Miljøverndepartementet har Norge "*betydelig utfordringer både når det gjelder utslipp og avfall*". Mulige miljøeffekter av utslippene fra petroleumsvirksomheten på norsk sokkel har blitt overvåket gjennom omfattende undersøkelser utført i mange år. I tillegg har industrien bidratt til gjennomføringen av en rekke forskningsstudier med formål blant annet for å forbedre overvåkingen. Norges Forskningsråds (NFR) forskningsprogram "Havet og Kysten", delprogram II, PROOFNY "Langtidsvirkninger av utslipp til sjø fra petroleumsvirksomheten" som startet i 2002 er ett av disse. Dette omfattet også prosjekter innen temaet radioaktivitet i vann (RAIV). Her konkluderes det med at utslippene er små, og at forskningsresultater så langt gir liten grunn til bekymring i forhold til miljøeffekter og effekter på mennesker.

På bakgrunn av de funn som er gjort i PROOFNY vil OLF bestemt fremholde at problemstillingene knyttet til utslipp av de naturlig forekommende lavradioaktive forbindelser fra petroleumindustrien ikke utgjør et alvorlig miljøproblem. Alvorlighetsgraden i problembeskrivelsen i høringsbrevet og i pressemeldingen er ikke fundert på eksisterende kunnskap. Totalt sett mener OLF at den foreliggende dokumentasjonen tyder på at virksomheten representerer en lav og akseptabel miljørisiko i forhold til den omfattende verdiskapningen og de positive ringvirkninger aktiviteten har.

OLF vil advare mot at det brukes store ressurser på miljøkartlegginger og begrensning av utslipp av naturlige lavradioaktive stoffer til miljøet der det ikke er sannsynlig at det er negative effekter, dersom dette medfører økt stråling til mennesker. Vi vil videre advare mot

at det innføres et regelverk som krever omfattende målinger, kostbart utstyr og kompliserte, administrative tiltak dersom dette ikke kan gi ny kunnskap som bidrar til et bedre strålevern.

Hensynet til miljøet har alltid vært en integrert del av den norske petroleumsvirksomheten. Olje- og gassindustrien ønsker å håndtere lavradioaktivt avfall slik at personell ikke utsettes for stråling. Industrien arbeider også for at avfallet blir tatt hånd om på en ryddig måte i henhold til myndighetenes regelverk og selskapenes krav.

2 OLFs kommentarer til forslaget

2.1 Korrekt deklarerer av avfall

De nye nedre grensene for radioaktivt farlig avfall medfører at det rutinemessig må gjennomføres prøvetaking og analyser av avfall, fortrinnsvis før det sendes til land fra plattformene offshore. For å klassifisere om fast partikulært materiale er radioaktivt er det to store praktiske utfordringer; representativ prøvetaking og egnet måleutstyr. Representativ prøvetaking av fast materiale byr på særlige utfordringer, spesielt i en kontinuerlig produksjon.

For å kunne gjøre tilfredsstillende målinger av aktivitet i nedre område av hva som defineres som radioaktivt, kreves gammaspektrometrisk utstyr. Dette innebærer at selskapene ikke kan benytte de metoder som er benyttet frem til i dag for å klassifisere og deklare avfallet tilfredsstillende. Det foreligger da tre alternativer for selskapene: (i) å sende prøver til spesielle laboratorier på land, (ii) sette opp eget landbasert måleutstyr, eller (iii) anskaffe portabelt gammaspektrometrisk utstyr. Ved alle tre alternativene må det understrekes at både prøvetaking og målinger krever kompetanse og trening både når det gjelder prøvetaking og måling.

OLF antar at alternativ (i) spesielle laboratorier på land, vil være det mest aktuelle for industrien. Midlertidig lagring av avfallet om bord på plattformene i påvente av analyseresultater vil ikke være et gjennomførbart alternativ. Forsendelse til land av avfall før prøveresultater foreligger krever imidlertid at materialet blir foreløpig klassifisert før forsendelse. Basert på tidligere signaler fra både Statens forurensningstilsyn og Statens strålevern synes det imidlertid uklart om dette vil være akseptert og gjennomførbart. Denne uklarheten er fortsatt aktuell også etter informasjonsmøtet den 18. august i år. Det foreligger derfor et behov for avklaring fra de relevante myndigheter på hvordan avfall i denne kategorien skal deklarerer korrekt på en praktisk gjennomførbar måte. Konsekvensene for olje- og gassindustrien vil blant annet være økte kostnader til måleutstyr, kjøp av betydelig flere men et ukjent antall laboratorietjenester, opplæring av personell og etablering tilfredsstillende prosedyrer.

OLF vil også oppfordre Statens strålevern til å utarbeide retningslinjer for hvordan tilfredsstillende prøvetaking og målinger bør gjennomføres.

Basert på ovenstående vil OLF hevde at det er urealistisk å forvente at tilstrekkelig analysekapasitet og kompetanse er på plass til 1.1. 2010. Dette vil medføre problemer i forhold til korrekt deklarerer og unødvendig mye avfall som må midlertidig lagres på ulike terminaler på land.

2.2 Tillatelse til forurensning - § 4 i forslag til forskrift

Det pågår et utstrakt vedlikeholdsarbeid på installasjonene på sokkelen. I henhold til de nye nedre grensene for radioaktivitet beskrevet i forslaget til forskrift, vil noe av utstyret som vedlikeholdes inneholde avleiringer som vil bli definert som radioaktivt.

Paragraf 4 omhandler tillatelse til virksomhet som kan medføre forurensning. Slik OLF forstår det foreliggende utkastet til forskrift er utslipp med samme eller høyere verdier enn det som fremgår av vedlegg II i forslaget ansett å kunne medføre nevneverdig skade eller ulempe og vil derfor kreve en tillatelse.

Tredje avsnitt i paragraf 4 er imidlertid beskrevet uklart og kan skape diskusjon om når tillatelse er påkrevd:

- Avfall ('mengde og sammensetning av radioaktivt avfall') skal i henhold til høringsutkastet paragraf 2 reguleres under Avfallsforskriften. Avfallsforskriften paragraf 11-6 regulerer tillatelser for den som håndterer farlig avfall..
- Vil for eksempel kutting av rør som kan inneholde avleiring (scale) med aktivitetskonsentrasjon over 0,5 Bq/g og som medfører produksjon av radioaktivt avfall, omfattes av krav om tillatelse? Tilsvarende er aktiviteter/prosesser som per i dag utføres offshore, og som produserer farlig avfall (i henhold til definisjon i Avfallsforskriften referert over), heller ikke i dag omfattet av krav om tillatelse.
- 'Prosesser som medfører oppkonsentrering av naturlig forekommende radioaktive stoffer' medfører nødvendigvis ikke forurensning og bør ikke alene føre til krav om tillatelse. Presiseringen som dette punktet omhandler, forvirrer mer enn det er oppklarende, og foreslås fjernet.
- Forskjell på pkt. c) og d) er uklar, og i tillegg er Pkt. d) dekket av definisjon i paragraf 1 alene og foreslås fjernet. Pkt. c) alene medfører nødvendigvis ikke forurensning og bør ikke alene føre til krav om tillatelse under paragraf 4.

Det sies i høringsbrevets første side at '*forurensning fra radioaktive stoffer behandles på samme måte som andre forurensende stoffer*', og radioaktivt avfall reguleres '*på samme måte som annet farlig avfall*'. I høringsbrevets siste avsnitt på s.15 sies det igjen '*forslaget innfører et nytt avfallssystem for radioaktivt avfall på linje med annet farlig avfall*'. I høringsbrevet s.12, avsnitt 4 refereres det til at "*Også andre forhold kan innebære forurensning utover det som må anses som "nevneverdige skader eller ulemper". Slike forhold kan for eksempel være at virksomheten genererer radioaktivt avfall...*". I avsnitt 5 på samme side, siste setning sies det at "*Bruk av visse typer utstyr eller produksjonsprosesser som genererer radioaktivt avfall, vil kunne være faktorer som i seg selv kan utløse plikt til å søke om tillatelse.*" Dersom generering av radioaktivt avfall skal føre til krav om tillatelse, reguleres ikke radioaktivt avfall '*på samme måte som annet farlig avfall*' eller '*på linje med annet farlig avfall*' slik det er beskrevet i høringsbrevet fra Miljøverndepartementet.

Godkjenning av produksjonsprosesser og av selskaper som utfører slike, kan medføre et betydelig arbeid og langt større enn det som synes å være inkludert i den svært kortfattede og lite tilfredsstillende konsekvensvurderingen som er antydnet i høringsbrevet. Før arbeidet starter vil det i flere tilfeller også være uklart om det kan være avleiringer som overskrider grenseverdiene. En fortolkning av høringsbrevet og forskriften vil da kunne være at alle arbeider offshore som **kan** medføre radioaktivt avfall (kutting av rør, rensing etc), vil kreve en forhåndstillatelse av aktiviteten. En konsekvens vil da være at godkjenningsordningen kan

medføre utsettelse av nødvendig vedlikehold fordi man må innhente tillatelse til å fortsette arbeidet. Med de foreslåtte grensene for friklassen ($< 0,5$ Bq/g), vil dette medføre at også firmaer som driver normalt arbeid på installasjonene må godkjennes av Statens strålevern. Dette omfatter ulike aktiviteter som brønnservice, daglig vedlikehold og arbeid på produsertvannsystemer.

2.3 Kapasitet for disponering av ikke-deponeringspliktig farlig avfall

I følge det foreslåtte regelverket vil avfall med lik eller høyere spesifikk aktivitet enn i vedlegg I ($0,5$ Bq/g) bli klassifisert som farlig avfall. Imidlertid finnes det per i dag ikke godkjente mottakere for radioaktivt avfall under deponeringsgrensen. I følge det foreslåtte regelverket må alle ledd som håndterer slikt avfall ha tillatelser og prosedyrer for hvordan dette skal håndteres, noe som i dag ikke finnes. Overgangsordningen som er beskrevet på side 13 i høringsbrevet (tredje avsnitt), omhandler bare virksomheter som allerede har en tillatelse etter gjeldende strålevernforskrift § 5 bokstav o eller p, eller for vedtak etter kapittel V. Overgangsordningen presentert på informasjonsmøtet den 18. august for andre selskaper innen avfallsbransjen som i dag ikke har noen tillatelse, omfatter bare tillatelser fra Statens strålevern. En lokal saksbehandling er ikke omfattet av overgangsordningene.

Olje- og gassindustriens erfaring så langt er at det har vært problematisk å finne mottak for radioaktivt avfall som ligger under grensen for deponering. OLF vil her vise til medias presentasjon av Sløvåg-saken med forbrenning av avfall som per definisjon ikke var radioaktivt og som derfor var en fullt lovlig aktivitet. Det må forventes minst like store problemer med samme type avfall når det klassifiseres som radioaktivt i henhold til ny forskrift. Dette gjelder spesielt avfall hvor tungmetaller er den primære forurensingen, men som også har en radioaktivitet ubetydelig over nedre grense. Av hensyn til publikum og industri er det helt nødvendig at myndighetsgodkjente ordninger kommer på plass før, og senest samtidig med, at Forskriften trer i kraft.

Sett i sammenheng med den korte tiden frem til foreslått dato for ikrafttredelse for den nye forskriften, synes det å være stor sannsynlighet for et misforhold mellom sannsynlig kapasitet for mottak av behandlingspliktig avfall og mengden av avfall. Det er videre stor sannsynlighet for underkapasitet for mottak av farlig avfall definert som radioaktivt ($\geq 0,5$), men ikke deponeringspliktig (< 5 Bq/g), og mengde avfall i denne kategorien.

OLF vil derfor sterkt anmode om at tidspunktet for å sette i verk denne forskriften må avpasses etter hvor lang tid det tar å få på plass godkjente mottak av farlig radioaktivt avfall.

2.4 Konsekvensvurdering av forslaget

Miljømessige, administrative og økonomiske konsekvenser er kort diskutert i kapittel 4 i høringsbrevet av 15. mai 2009. De økonomiske konsekvensene er imidlertid begrenset til ett avsnitt hvor det kun for myndighetenes egen del konkluderes med at *"De økonomiske konsekvensene for forvaltningen vil i første rekke være behov for økte ressurser i Statens strålevern, til saksbehandling, kontroll og utredning. Dette er forutsatt dekket av økte midler til Statens strålevern i statsbudsjettet for 2009."* Konsekvenser for industrien og for avfallsbransjen er overhodet ikke berørt, noe OLF sterkt savner og beklager. Dette er ikke i samsvar med forvaltningens egne instruksjer og almenyldige prinsipper nedfelt i bl.a forvaltningslov og god forvaltningspraksis.

Forslaget til endrede grenseverdier for radioaktivt avfall og deponeringspliktig avfall medfører et klart strengere regelverk med tilsvarende strengere krav til tiltak sammenlignet med dagens regelverk. Forvaltningspraksis frem til 2009 fra Statens strålevern har blant annet vært at en melding etter paragraf 5 i Strålevernforskriften har vært tilfredsstillende. I denne sammenheng viser OLF til brev fra Statens Strålevern 23.02.2004 til relevante aktører på norsk sokkel der det heter: *“avfall skal tas spesielt hånd om dersom aktivitetskonsentrasjonen er høyere enn 10 Bq/g for ett av stoffene Ra-226, Ra-228 eller Pb-210. Grenseverdiene og summeringsregelen i vedlegg til forskrift om strålevern og bruk av stråling gjelder altså ikke for LRA fra oljeindustrien.”* Dette medfører at avfall med aktivitet lavere enn 10 Bq/g har vært under grensen hvor stråleverntiltak utløses. Denne forståelsen har vært formidlet til Statens strålevern og praktisert siden 2004. Endringen av grenseverdiene for avfall fra 10 Bq/g til 0,5 Bq/g medfører en betydelig endring og kan ikke karakteriseres som en regelteknisk justering.

Det legges opp til en ny avfallskategori for radioaktivt avfall 0,5 Bq/g – 5 Bq/g. I denne kategorien vil det også være avfall hvor forurensningen primært er knyttet til innhold av tungmetaller. Håndteringen av dette materialet må konsekvensutredes både med hensyn på helse, miljø og økonomiske aspekter, og ikke minst om det finnes tilgjengelige tekniske løsninger til å følge opp kravene i vedleggene. Forurensningsloven skal utføres i samsvar med det alminnelig forvaltningsmessige prinsipp om forholdsmessighet mellom mål og midler. Det kan altså ikke anvendes byrdefull praktisering eller gis byrdefulle pålegg eller nye bestemmelser hvis det man faktisk kan oppnå av bedring i miljøet, er bagatellmessig.

Ca. 50 % av utslippene av naturlige radioaktive komponenter fra oljeindustrien følger med produsert vann fra Troll B/C. Beregnede kostnader for reinjeksjon er nesten 6,5 mrd. kroner. Det bør gjennomføres en samfunnsøkonomisk kost/nytte vurdering av ulike tiltak i forhold til det nye regelverket.

Fraværet av en konsekvensutredning er således ikke i samsvar med reglene i forvaltningens egen Utredningsinstruks med veileder, noe OLF ikke finner akseptabelt.

2.5 Behov for samordning mellom myndigheter - tiltaksvurdering

Det har vært diskusjon mellom Statens strålevern og oljeindustrien vedrørende håndtering av brukt boreslam som er blitt tilsatt ^3H . Strålevernet har uttrykt at dette er lavradioaktivt avfall og i henhold til vedlegg I b) er det deponeringspliktig. Hvis Strålevernet vil håndheve mengdekravet om at en tank brukt boreslam med mer enn 1 GBq ^3H er å betrakte som radioaktivt avfall, innebærer dette deponering som tiltak. Et slikt krav fra Statens strålevern vil komme i konflikt med SFTs krav om avfallsminimering gjennom gjenbruk.

I tillegg er det konflikt mellom høringsutkastet og Deponeringsforskriften som forbyr å deponere væsker. ^3H isotopen er i vannfasen i boreslam.

Benyttes mengdekravet (Bq/år) i forhold til en tank med naturlig sjøvann, vil for eksempel et sjøvannsvolum større enn 5000 m³ være definert som radioaktivt avfall pga. sitt innhold av ^{228}Ra . Statens stråleverns mengdekrav blir derfor prinsipielt galt.

En generell kommentar fra OLF er at forskriften bør bli en integrert del av HMS regelverket på norsk sokkel, som er til revisjon, i likhet med miljøregelverket forøvrig som forvaltes av SFT.

Omhandlede prosess burde derfor ha medvirket til at slike sentrale forhold allerede var tatt opp og nærmere avklart med Petroleumstilsynet som rette koordineringsinstans for petroleumsaktiviteter til havs og på berørte landanlegg.

Med vennlig hilsen
OLF Oljeindustriens Landsforening

for *Lars Arne Ryssdal*
Per Terje Vold
Administrerende direktør